

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

TRATAT nr. 0/1962

privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, familiale și penale

TRATAT

În vigoare

EMITENT

Consiliul de Stat

PUBLICARE

Buletinul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 17:05

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/34216>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	36. Articolul 36
2. Articolul 2	37. Articolul 37
3. Articolul 3	38. Articolul 38
4. Articolul 4	39. Articolul 39
5. Articolul 5	40. Articolul 40
6. Articolul 6	41. Articolul 41
7. Articolul 7	42. Articolul 42
8. Articolul 8	43. Articolul 43
9. Articolul 9	44. Articolul 44
10. Articolul 10	45. Articolul 45
11. Articolul 11	46. Articolul 46
12. Articolul 12	47. Articolul 47
13. Articolul 13	48. Articolul 48
14. Articolul 14	49. Articolul 49
15. Articolul 15	50. Articolul 50
16. Articolul 16	51. Articolul 51
17. Articolul 17	52. Articolul 52
18. Articolul 18	53. Articolul 53
19. Articolul 19	54. Articolul 54
20. Articolul 20	55. Articolul 55
21. Articolul 21	56. Articolul 56
22. Articolul 22	57. Articolul 57
23. Articolul 23	58. Articolul 58
24. Articolul 24	59. Articolul 59
25. Articolul 25	60. Articolul 60
26. Articolul 26	61. Articolul 61
27. Articolul 27	62. Articolul 62
28. Articolul 28	63. Articolul 63
29. Articolul 29	64. Articolul 64
30. Articolul 30	65. Articolul 65
31. Articolul 31	66. Articolul 66
32. Articolul 32	67. Articolul 67
33. Articolul 33	68. Articolul 68
34. Articolul 34	69. Articolul 69
35. Articolul 35	70. Articolul 70

71. Articolul 71
72. Articolul 72
73. Articolul 73
74. Articolul 74
75. Articolul 75
76. Articolul 76
77. Articolul 77

78. Articolul 78
79. Articolul 79
80. Articolul 80
81. Articolul 81
82. Articolul 82
83. Articolul 83
84. Articolul 84

Articole

Articolul 1

Ocrotirea juridică 1. Cetățenii unei Părți Contractante și persoanele juridice constituite pe baza legislației acesteia (denumite în cele ce urmează "cetățeni"), se bucura pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, în ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de același ocrotire juridică ca și cetățenii proprii. 2. Cetățenii unei Părți Contractante au dreptul să se adreseze liber și nestînjenit instituțiilor celeilalte Părți Contractante, în competența cărora intra cauzele civile, familiale și penale, pot să-și susțină interesele în fața acestora, să facă cereri și sa introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii acestora.

Articolul 2

Acordarea asistenței juridice 1. Instanțele judecătorești, procuraturile și notariatele de stat ale ambelor Părți Contractante (denumite în cele ce urmează "instituții judiciare"), își acorda reciproc asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale. 2. Instituțiile judiciare acorda asistența juridică și altor instituții în competența cărora intra cauzele arătate la punctul 1.

Articolul 3

Obiectul asistenței juridice Obiectul asistenței juridice consta în îndeplinirea unor activități procesuale, cum ar fi: întocmirea expedierea și inminarea actelor; expedierea sau predarea probelor materiale, efectuarea expertizelor; interogarea părților și invinuitorilor; audierea martorilor, experților și altor persoane, efectuarea cercetărilor locale, perchezitiilor și sechestrelor.

Articolul 4

Modul de legătură 1. În realizarea activităților prevăzute în prezentul tratat, instituțiile judiciare ale celor două Părți Contractante comunică între ele prin intermediul organelor lor centrale, în măsura în care în prezentul Tratat nu s-a stabilit în altfel. 2. Alte instituții ale celor două Părți Contractante care au în competența probleme de drept civil sau familial comunică între ele sau cu instituțiile judiciare prin intermediul Ministerelor de Justiție, în măsura în care în prezentul Tratat nu s-a stabilit în alt fel.

Articolul 5

Limba 1. Instituțiile judiciare și celelalte instituții ale Părților Contractante folosesc în relațiile dintre ele limba proprie sau limba rusa. 2. Cererile pentru acordarea asistenței juridice precum și actele anexate, trebuie să fie întocmite în limba Părții Contractante solicitante. Acestea vor fi însoțite, în măsura posibilităților, de traduceri certificate în limba Părții Contractante solicitate, afară de cazurile în care, potrivit prezentului Tratat, anexarea unei asemenea traduceri este obligatorie. 3. Îndeplinirea cererilor de acordare instanței juridice se face în limba Părții Contractante solicitate.

Articolul 6

Cuprinsul cererii de acordare a asistenței juridice Cererea de acordare a asistenței juridice trebuie să cuprindă următoarele date:

- a) denumirea instituției solicitante;
 - b) denumirea instituției solicitate;
 - c) indicarea cauzei în care se solicita acordarea asistenței juridice;
 - d) numele și prenumele, domiciliul sau reședința, cetățenia și ocupația părților, invinuitorilor, inculpaților sau condamnaților, iar în cauzele penale, în măsura posibilităților, de asemenea, locul și data nașterii invinuitorilor, inculpaților sau condamnaților precum și numele și prenumele părinților acestora;
 - e) numele, prenumele și adresa reprezentanților sau aparatorilor acestora;
 - f) obiectul cererii și datele necesare pentru îndeplinirea ei, iar în cauzele penale și descrierea infracțiunii.
-

Articolul 7

Modul de rezolvare a cererii 1. Instituția solicitată rezolva cererile pentru acordarea asistenței juridice în conformitate cu legislația statului sau. Instituția solicitată, la cerere, poate aplica normele procedurale ale Părții Contractante solicitate, în măsura în care ele nu contravin legislației statului sau. 2. Dacă instituția solicitată nu este competența sa îndeplinească cererea, ea o va transmite din oficiu instituției competente, încunoscintind totodată despre aceasta instituția solicitanta. 3. La cererea instituției solicitante, instituția solicitată va comunica în timp util acesteia sau părților din proces locul și termenul efectuării cererii de acordare a asistenței juridice. Înștiințarea se poate trimite și direct, prin scrisoare recomandată. 4. Dacă adresa precisă a persoanei la care se referă cererea pentru acordarea asistenței juridice nu este cunoscută sau dacă indicată s-a dovedit a fi gresită, instituția solicitată ia măsurile corespunzătoare în scopul stabilirii adresei. În cazul când stabilirea adresei nu este posibilă, instituția solicitată anunța despre aceasta instituția solicitanta. 5. După îndeplinirea cererii, instituția solicitată transmite instituției solicitante actele respective. În cazul în care asistența juridică nu a putut fi acordată, instituția solicitată va restitui actele instituției solicitante, comunicându-i totodată împrejurările care au împiedicat-o să îndeplinească cererea.

Articolul 8

Forma actelor Actele care se transmit pe baza acestui Tratat vor fi semnate și prevăzute cu sigiliul oficial.

Articolul 9

Inminarea actelor 1. Instituția solicitată inminează actele în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare pe teritoriul statului sau, cu condiția ca aceste acte să fie scrise în limba sa ori să fie însoțite de o traducere certificată în această limbă. În caz contrar, instituția solicitată inminează actele destinatarului numai dacă acesta este de acord să le primească. 2. Cererea de inminare trebuie să conțină adresa exactă a destinatarului și indicarea actului ce urmează să fie inminat.

Articolul 10

Dovada de inminare Dovada de inminare a actelor se întocmește în conformitate cu regulile de inminare în vigoare pe teritoriul Părții Contractante solicitate. În orice caz, dovada de inminare va cuprinde, fie confirmarea primirii prevăzută cu semnatura primitivului și data predării, fie confirmarea instituției solicitate Constatind faptul, modul și timpul inminării.

Articolul 11

Citarea martorilor și experților și ocrotirea lor 1. Dacă în cursul urmăririi penale sau judecății întreprinse pe teritoriul uneia din Părțile Contractante se va ivi nevoia prezentării personale a unui martor sau expert care se afla pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, instituția Părții Contractante pe al cărui teritoriu are loc urmărirea penală sau judecata, se poate adresa instituției competente a celeilalte Părți, pentru inminarea citației. 2. În citație nu se vor prevedea sancțiuni pentru neprezentarea persoanei chemate. 3. Martorul sau expertul care s-a prezentat pe baza citației în fața instituției celeilalte Părți Contractante, nu poate, oricare ar fi cetățenia sa, să fie tras la răspundere penală, arestat sau supus executării unei pedepse penale, pe teritoriul acesteia, pentru infracțiunea ce formează obiectul procesului pentru care a fost citat sau pentru o alta infracțiune săvârșită înainte de trecerea frontierei Părții solicitante și nici pentru depozitia făcută în acel proces. 4. Martorul sau expertul pierde garanția prevăzută la punctul 3, dacă nu a părăsit teritoriul Părții Contractante solicitante în termen de o săptămână din ziua când instituția care l-a chemat îi face cunoscut ca prezenta lui nu mai este necesară. În acest termen nu se include timpul în care martorul sau expertul nu a putut părăsi teritoriul acestei Părți, din motive independente de voința sa.

Articolul 12

Cheltuieli legate de acordarea asistenței juridice 1. Părțile Contractante suporta singure toate cheltuielile ocazionate de acordarea asistenței juridice pe teritoriul lor, inclusiv cheltuielile făcute cu administrarea probelor. 2. Instituția solicitată comunică instituției solicitante cuantumul cheltuielilor făcute. Dacă instituția solicitanta percepe aceste cheltuieli de la persoana obligată să le plătească, sumele încasate rămân Părții Contractante carei instituție le-a perceput. Valabilitatea actelor

Articolul 13

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din Părțile Contractante în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sînt valabile pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, fără vreo alta certificare. Aceasta dispoziție se aplică și cu privire la legalizarea semnaturilor făcute în conformitate cu legislația uneia din Părțile Contractante. 2. Actele considerate oficiale pe teritoriul unei Părți Contractante au forta probatorie a actelor oficiale și pe teritoriul celeilalte Părți Contractante.

Articolul 14

1. Actele și copiile de pe actele ce urmează a fi folosite pe teritoriul celeilalte Părți Contractante vor fi certificate fie de instituția care a întocmit sau eliberat actul, fie de notariatul de stat. Aceasta prevedere nu privește copiile de pe actele judecătorești ce se folosesc în cadrul cererilor de acordare a asistenței juridice. 2. În cazul cînd instituția care a eliberat actul nu mai exista eliberarea și certificarea copiilor se vor face de instituția căreia i-a fost încredințat spre păstrare actul respectiv.

Articolul 15

Transmiterea de acte 1. Părțile Contractante își transmit, la cerere, prin intermediul reprezentantelor diplomatice sau oficiilor consulare, în mod gratuit, copii de pe actele de naștere, căsătorie și deces, adeverințe școlare, certificate de vechime în cîmpul muncii, precum și alte acte oficiale privind drepturile și interesele cetățenilor lor. 2. Părțile Contractante își transmit din oficiu, prin intermediul reprezentantelor diplomatice sau oficiilor consulare, în mod gratuit, copii de pe hotărârile judecătorești referitoare la starea civilă a cetățenilor lor.

Articolul 16

Informații privind probleme de drept 1. Ministerele de Justiție ale celor două Părți Contractante își trimit actele normative publicate după intrarea în vigoare a prezentului Tratat. 2. Ministerele de Justiție și Procuraturile Generale ale celor două Părți Contractante își pun la dispoziție la cerere, informații privind legislația care este sau a fost în vigoare în statul lor, precum și informații privind practica instituțiilor judiciare. Partea a II-a DISPOZIȚII SPECIALE

Articolul 17

Scutire de garanție procesuala Cetățenii unei Părți Contractante care se adresează instanțelor judecătorești ale celeilalte Părți Contractante, dacă domiciliază pe teritoriul uneia din Părțile Contractante, nu pot fi obligați să depună cauțiuni pentru motivul ca sînt străini sau că nu au domiciliul, reședința sau sediul pe teritoriul Părții Contractante căreia aparține instanța solicitată. Scutire de taxe și cheltuieli de judecată

Articolul 18

1. Cetățenii uneia din Părțile Contractante beneficiază pe teritoriul celeilalte Părți Contractante de scutire de taxe și cheltuieli de judecată, de orice înlesniri în ce privește taxele precum și de asistența judiciară gratuită, în aceeași măsura și în aceleași condiții ca și cetățenii proprii. Aceasta dispoziție se aplică tuturor actelor de procedura, inclusiv actele de executare. 2. Persoanele care beneficiază pe teritoriul unei Părți Contractante de prevederile punctului 1, vor putea invoca acest drept în toate actele procesuale pe care le efectuează instanțele judecătorești ale celeilalte Părți Contractante, în aceeași cauză.

Articolul 19

1. Pentru obținerea înlesnirilor prevăzute la articolul 18 se va prezenta un certificat asupra stării personale și familiale precum și asupra veniturilor și averii eliberat de organele competente din locul unde solicitantul își are domiciliul, iar în cazul că nu are un domiciliu, de către organele unde el are reședința. 2. Dacă persoana care a făcut cererea nu are domiciliul sau reședința pe teritoriul nici uneia dintre Părțile Contractante, este suficientă adeverința eliberată sau certificată de reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al statului sau. 3. Instituția care eliberează certificatul se poate adresa instituțiilor celeilalte Părți Contractante spre a cere lămuriri asupra datelor prevăzută la punctul 1. 4. Instituția care urmează a se pronunța asupra cererii de scutire prevăzută în articolul 18, poate cere date suplimentare instituției care a eliberat certificatul.

Articolul 20

1. Cetățeanul unei Părți Contractante care voințe să solicite instituției competente a celeilalte Părți Contractante acordarea scutirilor sau înlesnirilor prevăzute în articolul 18, poate face oral cerere la instituția judiciară competența de la domiciliul sau reședința sa. Aceasta va consemna declarația într-un proces-verbal, pe care-l va transmite, împreună cu certificatul prevăzut în articolul 19 punctul 1 precum și cu alte acte prezentate de petitioner, instituției judiciare a celeilalte Părți Contractante. Instituția solicitată se va conformă, dacă va fi cazul, dispozițiilor prevăzute în articolul 7 punctul 2. 2. Odată cu cererea prevăzută la punctul 1 se poate formula și cererea de chemare în judecată, care va fi consemnată într-un proces-verbal separat, la care se vor anexa și actele pe către le prezintă petitionerul. 3. Procesele-verbale și anexele trebuie să fie însoțite de traduceri certificate în limba Părții solicitate.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 21

Capacitatea juridică 1. Capacitatea persoanei fizice se stabilește potrivit legislației Părții Contractante al carei cetățean este persoana. Legislația persoanei juridice se stabilește potrivit ei părții Contractante pe baza căreia a luat ființa.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 22

Încheierea căsătoriei 1. Forma încheierii căsătoriei este determinată de legea Părții Contractante pe al carei teritoriu se încheie căsătoria; 2. Pentru căsătoria care se încheie în fața reprezentantei diplomatice sau oficiului consular, forma încheierii căsătoriei este determinată de legea Părții Contractante căreia îi aparține reprezentanta diplomatică sau oficiul consular. 3. În ce privește condițiile de fond cerute pentru încheierea căsătoriei, fiecare dintre viitorii soți este supus legii acelei Părți Contractante al carei cetățean este.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 23

Raporturile juridice personale și patrimoniale ale soților 1. În cauzele privind raporturile juridice personale și patrimoniale ale soților se aplică legea și sînt competente instituțiile judiciare ale Părții Contractante ai carei cetățeni sînt sotii. 2. Dacă unul din soți este cetățeanul unei Părți Contractante, iar celălalt soț, al celeilalte Părți Contractante, în privința raporturilor lor juridice, persoanele și patrimoniale se aplică legea și sînt competente instituțiile judiciare ale acelei Părți Contractante pe al carei teritoriu ambii soți își au domiciliul, ori și-au avut ultimul domiciliu.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 24

Divorțul 1. Pentru divorț, dacă amindoi sotii au cetățenia unei Părți Contractante și locuiesc la data introducerii acțiunii de divorț pe teritoriul celeilalte Părți Contractante; va fi aplicabilă legea Părții Contractante ai carei cetățeni sînt sotii. Competente sînt instanțele ambelor Părți Contractante. 2. În cazul în care, la data introducerii acțiunii de divorț, unul din soți este cetățeanul uneia din Părțile Contractante, iar celălalt soț este cetățeanul celeilalte Părți Contractante și locuiesc, fie amindoi pe teritoriul aceleiași Părți Contractante, fie unul pe teritoriul unei Părți Contractante și altul pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, sînt competente instanțele ambelor Părți Contractante. Instanțele aplica legea statului lor.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 25

Nulitatea, anularea și inexistența căsătoriei 1. Constatarea nulității căsătoriei pentru încălcarea condițiilor de forma ale încheierii ei se face numai dacă sancțiunea nulității căsătoriei este prevăzută atât de legea locului unde s-a încheiat căsătoria, cât și de legea Părții Contractante a carei căsătorie o au soții. 2. În ceea ce privește încălcarea condițiilor de fond ale încheierii căsătoriei, constatarea nulității sau anularea căsătoriei se face dacă sancțiunea nulității ori anulării pentru încălcarea săvârșită este prevăzută de legea aplicabilă potrivit articolului 22 punctul 3. Aceasta dispoziție se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește constatarea existenței sau inexistenței căsătoriei. 3. În privința competenței jurisdicțională se aplică în mod corespunzător prevederile articolului 24.

Raporturile juridice dintre părinți și copii

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 26

1. În cauzele privind stabilirea, contestarea și tăgăduirea filiațiunii, este aplicabilă legea Părții Contractante al carei cetățean este copilul. 2. Cu toate acestea, când copilul domiciliază pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, se va aplica legislația acesteia, dacă este mai favorabilă intereselor copilului.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 27

Raporturile juridice dintre părinți și copii se stabilesc potrivit legii Părții Contractante al carei cetățean este copilul. Prevederile articolului 26 punctul 2 se vor aplica și în acest caz.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea II - Dispoziții cu privire la statutul personal și dreptul familiei

Articolul 28

1. Pentru rezolvarea anularii privind raporturilor juridice prevăzute în articolele 26 și 27 sînt competente instanțele acelei Părți Contractante al carei cetățean este copilul. 2. Dacă reclamantul și pîrîtul domiciliază pe teritoriul aceleiași Părți Contractante, sînt competente, de asemenea și instanțele acestei Părți Contractante. 3. În cauzele privind obligația de întreținere sînt competente și instanțele Părții Contractante pe al carei teritoriu își are domiciliul cel obligat să presteze întreținerea.

Articolul 29

Înfierea 1. Înfierea este supusă legislației Părții Contractante al carei cetățean este infietorul, în momentul în care are loc înfierea. 2. În cazul în care copilul se înfierea de către soți, dintre care unul este cetățean al unei Părți Contractante iar altul cetățean al celeilalte Părți Contractante, înfierea se face în conformitate cu legea ambelor Părți Contractante. 3. În cazul în care infietorul este cetățean al unei Părți Contractante, iar copilul este cetățean al celeilalte Părți Contractante și potrivit legislației acestor din urma Părți, pentru încheierea înfierii, ar fi necesare încuviințarea unei anumite instituții precum și consimțământul înfiatului, al reprezentantului sau legal ori al ordonanțelor tutelare, se va cere, după caz, aceasta încuviințare și se va lua totodată și consimțământul respectiv. 4. În materie de înfiere este competența instituția Părții Contractante al carei cetățean este infietorul. În cazul prevăzut la punctul 2 este competența instituția acelei Părți Contractante pe teritoriul căreia ambii soți își au domiciliul sau reședința, ori și-au avut ultimul domiciliu sau ultima reședința. Interdicția

Articolul 30

1. Cazurile și condițiile pentru punerea sub interdicție a persoanelor lipsite de discernământ datorită alienației mintale sau debilității mintale, precum și acelea pentru ridicarea acestei măsuri sînt supuse legislației Părții Contractante al carei cetățean este persoana în cauza. 2. În cauzele de interdicție sînt competente, în măsura în care prezentul Tratat nu prevede altfel, instituțiile Părții Contractante al carei cetățean este persoana care urmează să fie pusă sub interdicție.

Articolul 31

1. În cazul cînd este necesară punerea sub interdicție a unui cetățean al unei Părți Contractante, care are domiciliul, reședința sau bunuri pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, instituția acestei din urma Părți Contractante înștiințează de îndată instituția competența conform articolului 30 punctul 2. 2. În cazurile care nu comporta amîinare instituția celeilalte Părți Contractante poate lua măsuri provizorii în conformitate cu legislația sa, dar este obligată sa informeze de îndată instituția competența conform articolului 30 punctul 2, comunicindu-i în același timp copii de pe actele încheiate. Măsurile luate își păstrează valabilitatea pînă în momentul în care instituția competența a luat o alta hotărîre.

Articolul 32

1. Instituția prevăzută în articolul 30 punctul 2 poate transmite competența sa privind interdicția, instituției celeilalte Părți Contractante, dacă persoana care urmează să fie pusă sub interdicție are domiciliul, reședința sau bunuri pe teritoriul acestei din urma Părți. Competența privind interdicția se considera transmisă în momentul în care instituția solicitată a acceptat această competență și informează despre aceasta instituția solicitanta. 2. În cazul în care instituția competența instiintata potrivit articolului 31 punctul 1 nu comunică răspunsul sau în termen de trei luni, socotite de la data expedierii înștiințării, competența în materie de interdicție revine de plin drept instituției de la domiciliul sau reședința persoanei care urmează a fi pusă sub interdicție. 3. Instituția care a devenit competența potrivit punctelor 1 sau 2 îndeplinește măsura punerii sub interdicție în conformitate cu legislația statului sau dar numai dacă cauza care determina punerea sub interdicție este prevăzută și în legislația Părții Contractante al carei cetățean este persoana respectiva. Totuși, în problema capacității de exercițiu se aplică legislația Părții Contractante al carei cetățean este persoana ce urmează a fi pusă sub interdicție. 4. Hotărîrea de punere sub interdicție pronunțată potrivit punctelor 1-3 se comunică în copie instituției prevăzute în articolul 30 punctul 2. Tutela și curatela

Articolul 33

1. Cazurile și condițiile pentru instituirea ori desființarea tutelei sau curatelei sînt cele prevăzute de legea Părții Contractante al carei cetățean este persoana căreia urmează a i se institui tutela sau curatela. 2. În ceea ce privește obligația de acceptare tutelei sau curatelei se aplică legea Părții Contractante al carei cetățean este persoana ce urmează a deveni tutor sau curator. 3. Raporturile juridice dintre tutor sau curator și persoana căreia i s-a instituit tutela sau curatela se stabilesc potrivit legii Părții Contractante căreia îi aparține instituția care a instituit tutela sau curatela. 4. În cauzele de tutela și curatela privind cetățenii Părților Contractante sînt competente, în măsura în care prezentul Tratat nu prevede altfel, instituțiile Părții Contractante al carei cetățean este persoana căreia urmează a i se institui tutela sau curatela. 5. Cetățeanul uneia din Părțile Contractante poate fi numit tutor sau curator al cetățeanului celeilalte Părți Contractante, dacă domiciliază pe teritoriul acelei Părți Contractante pe care urmează să se exercite tutela sau curatela și dacă numirea sa corespunde cel mai bine intereselor persoanei căreia i s-a instituit tutela sau curatela.

Articolul 34

Prevederile articolelor 31 și 32 punctul 1 se aplică în mod corespunzător și în cazul tutelei sau curatelei.

Articolul 35

Instituția care potrivit articolului 32 punctele 1 sau 2 a devenit competența cu privire la tutela sau curatela, îndeplinește aceste măsuri în conformitate cu legea soțului sau. Totuși, în problema capacității de folosință sau a capacității de exercițiu se va aplica legislația Părții Contractante al carei cetățean este persoana căreia i s-a instituit tutela sau curatela. Aceasta instituție nu are dreptul să adopte hotărâri în probleme privind statutul personal al persoanei căreia i s-a instituit tutela sau curatela. Cu toate acestea, dacă potrivit dreptului sau intern, instituția respectiva are o astfel de competență, ea poate da încuviințare pentru încheierea căsătoriei, în conformitate cu dreptul Părții Contractante al carei cetățean este persoana căreia i s-a instituit tutela sau curatela.

Articolul 36

Declararea dispariției sau morții precum și stabilirea faptului și datei morții 1. Pentru declararea dispariției sau morții unei persoane și stabilirea faptului și datei morții este competența instituția juridică a Părții Contractante pe al carei teritoriu persoana dispărută și-a avut ultimul ei domiciliu. 2. Instituția juridică a fiecăreia dintre Părțile Contractante este competența să declare dispariția sau moartea precum și să stabilească faptul și data morții propriilor ei cetățeni care și-au avut ultimul domiciliu pe teritoriul celeilalte Părți, în următoarele cazuri:

- a) dacă cererea este formulată de o persoană care dorește să valorifice un drept succesoral sau un drept izvorind din raporturile patrimoniale dintre soți având ca obiect un imobil al dispărutului, situat pe teritoriul Părții Contractante al carei cetățean a fost dispărutul;
- b) dacă cererea a fost formulată de soț, sau după caz, de soție, care la data introducerii cererii domiciliază pe teritoriul Părții al carei cetățean a fost dispărutul. 3. În examinarea cauzelor de declarare a dispariției sau a morții precum și de stabilirea a faptului și datei morții instituțiile juridice ale Părților Contractante aplică legislația statelor lor.

Articolul 37

Principiul egalității 1. Cetățenii uneia dintre Părțile Contractante sînt egali cu cetățenii celeilalte Părți Contractante atît în ceea ce privește dreptul de a dobîndi prin moștenire sau legat bunuri situate pe teritoriul acesteia sau drepturi ce urmează a fi realizate pe acest teritoriu, cît și în ceea ce privește dreptul de a întocmi sau retracta un testament referitor la astfel de bunuri ori drepturi. 2. Dispozițiile penale speciale ale unei Părți Contractante referitoare la condițiile în care cetățenii săi pot dobîndi prin moștenire bunuri situate pe teritoriul sau, sau drepturi care urmează a fi realizate pe acest teritoriu, sînt deopotrivă aplicabile și cetățenilor celeilalte Părți Contractante.

Articolul 38

Testamentul 1. Forma întocmirii și revocării testamentului este aceea prevăzută, în momentul întocmirii sau revocării sale, de legea Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul sau de legea Părții Contractante pe teritoriul căreia aceste acte au fost făcute. 2. În privinta capacității de a testa ori de a revoca testamentul precum și în privinta consecințelor juridice ale viciilor de voința, se va aplica legea Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul în momentul întocmirii sau revocării testamentului. După aceeași lege se stabilesc, de asemenea și felurile de dispoziții testamentare care sînt admise.

Articolul 39

Instituțiile competente 1. Procedura succesorală precum și litigiile succesoriale privind bunurile mobile sînt de competența instituțiilor Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul în momentul morții. Procedura succesorală precum și litigiile succesoriale privind bunurile imobile sînt de competența Instituțiilor Părții Contractante pe teritoriul căreia se afla aceste bunuri. 3. Dacă toate bunurile mobile succesoriale rămase de pe urma cetățeanului uneia din Părțile Contractante sînt situate pe teritoriul celeilalte Părți Contractante și dacă toți succesorii sînt de acord, la cererea oricărui succesori sau a altei persoane care are drepturi ori pretenții față de succesiune, competența revine instituțiilor acestei Părți Contractante.

Articolul 40

Comunicarea cazurilor de deces 1. În cazul în care cetățeanul unei Părți Contractante moare pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, instituția competența a acestei Părți va înștiința de îndată despre deces reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al celeilalte Părți Contractante, comunicindu-i în același timp tot ceea ce cunoaște cu privinta la succesori, domiciliul sau reședința lor, masa succesorală și valoarea succesiunii precum și cu privire la testament, dacă acesta exista. Aceasta dispoziție se aplică și în cazul în care instituția competența a unei tari Contractante este informată ca cetățeanul celeilalte Părți Contractante, decedat pe teritoriul unui al treilea stat, a lăsat bunuri pe teritoriul statului ei. 2. Reprezentanta diplomatică sau oficiul consular care deține date cu privire la un deces ce a avut loc în condițiile punctului 1 precum și cu privire la succesiune, va comunica aceste date instituției competente, pentru ca aceasta să poată lua măsurile necesare de conservare a succesiunii. 3. Dacă pe teritoriul uneia din Părțile Contractante are loc deschiderea succesiunii și exista presupunerea temeinică ca exista succesori cetățeni ai celeilalte Părți Contractante, instituția competența va înștiința despre aceasta neîntîrziat reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al acestei Părți.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea III - Dispoziții cu privire da succesiuni

Articolul 41

Drepturile reprezentantelor diplomatice și oficiilor consulare În cauzele succesoriale existente pe teritoriul unei Părți Contractante, reprezentanta diplomatică sau oficiile consulare ale celorlalte Părți Contractante au dreptul, fără să fie necesar un mandat special, în cazul în care cetățenii popriți lipsesc și nu sau desemnat un mandatar, sa ia toate măsurile ca aceștia să fie reprezentați în fața oricărei instituții.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea III - Dispoziții cu privire da succesiuni

Articolul 42

Măsuri de conservare a succesiunii 1. Instituțiile fiecărei Părți Contractante vor lua în conformitate cu legislația statului lor, măsurile necesare pentru conservarea sau administrarea bunurilor succesoriale rămase pe teritoriul lor în urma decesului unui cetățean al celeilalte Părți Contractante, sau care ar reveni unui cetățean al acestei Părți. 2. Ele informează fără întârziere reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al celorlalte Părți Contractante asupra măsurilor luate conform punctului 1; reprezentanta diplomatică sau oficiul consular poate participa direct sau prin mandatar la realizarea acestor măsuri. La propunerea reprezentantei diplomatice, sau a oficiului consular, măsurile luate conform punctului 1 vor putea fi schimbate sau anulate, iar cele ce urmează a fi luate, vor putea fi aminate. 3. Instituția competența potrivit articolului 39 punctul 1 va putea cere ridicarea măsurilor luate conform punctului 1 din prezentul articol. Deschiderea și publicarea testamentului

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea III - Dispoziții cu privire da succesiuni

Articolul 43

Deschiderea și publicarea testamentului este în căderea instituției competente a Părții Contractante pe teritoriul căreia se afla testamentul. Copia certificată a testamentului și a procesului-verbal referitor la deschiderea, starea și conținutul tastamentului precum și originalul testamentului, dacă se cere, se trimit instituției competente a celeilalte Părți Contractante, dacă defunctul a fost cetățean al acesteia, sau dacă o instituție a acestei Părți Contractante este competența să efectueze procedura succesorală.

Capitolul 1 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile și familiale · Secțiunea III - Dispoziții cu privire da succesiuni

Articolul 44

Instituția competența a Părții Contractante al carei cetățean a fost testatorul în momentul decesului și care are în păstrare testamentul, va remite, la cerere, instituției competența cu luarea măsurilor de asigurare a succesiunii, o copie certificată de pe testament.

Articolul 45

Predarea succesiunii 1. Bunurile succesoriale mobile sau sumele de bani obținute din vânzarea bunurilor succesoriale mobile sau imobile, aflate pe teritoriul uneia din Părțile Contractante și care se cuvin unor moștenitori, cetățeni ai celeilalte Părți Contractante avînd domiciliul sau reședința pe teritoriul acestei din urma Părți sau pe teritoriul unui al treilea stat, vor fi predate după terminarea procedurii succesoriale, acestor moștenitori. Dacă ei nu se prezintă personal sau prin mandatar pentru a prelua bunurile sau sumele de bani menționate mai sus, acestea vor fi predate reprezentantei diplomatice sau oficiului consular al Părții Contractante ai carei cetățeni sînt moștenitorii respectivi; 2. În cazurile prevăzute la punctul 1 predarea se va efectua dacă:

- a) taxele și impozitele privind succesiunea au fost plătite sau asigurate;
- b) pretențiile creditorilor defunctului și alte pretenții în legătură cu succesiunea, formulate înăuntrul termenului prevăzut de legea Părții Contractante pe teritoriul căreia se afla bunurile sau sumele menționate mai sus; au fost satisfacute sau asigurate;
- c) instituțiile competente au dat aprobarea, care eventual ar fi necesară, pentru exportul bunurilor succesoriale mobile sau transferarea sumelor de bani; transferul acestor sume se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare referitoare la devize. 3. Dacă cetățeanul unei Părți Contractante moare în timpul călătoriei pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, unde nu a avut domiciliu sau reședința, obiectele pe care le-a avut asupra să se predau fără vreo alta procedura, reprezentantei diplomatice sau oficiului consular al Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul.

Articolul 46

Recunoașterea hotărîrilor de natura nepatrimonială 1. Hotărîrile definitive nepatrimoniale ale instanțelor judecătorești și organelor de tutela și curatela ale uneia din Părțile Contractante, sînt recunoscute pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, fără nici o procedură, în afară de cazul în care o instanța judecătorească sau un organ de tutela ori curatela al acestei din urma Părți a dat o hotărîre definitivă anterioară în acea cauza, sau cînd o astfel de instanța sau organ de tutela ori curatela are o competența exclusivă în baza prezentului Tratat. 2. Dispozițiile punctului 1 se aplică și cu privire la hotărîrile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentului Tratat. Recunoașterea și executarea hotărîrilor judecătorești de natura patrimonială

Articolul 47

Ambele Părți Contractante recunosc și vor încuviința să se execute pe teritoriul lor:

- a) hotărârile judecătorești definitive patrimoniale, în cauzele civile și familiale, date pe teritoriul celeilalte Părți Contractante după intrarea în vigoare a primului Tratat;
- b) hotărârile judecătorești definitive date pe teritoriul celeilalte Părți Contractante după intrarea în vigoare a prezentului Tratat, în cauzele penale, cu privire la obligația de despăgubire pentru daunele cauzate.

Articolul 48

1. Încuviințarea executării hotărârilor judecătorești este de competența instanțelor Părții Contractante pe teritoriul căreia urmează să se facă executarea. 2. Cererea de încuviințare a executării se depune la tribunalul care s-a pronunțat în prima instanță în cauza respectivă. Aceasta cerere va fi transmisă instanței competente să încuviințeze executarea. Cerere poate fi depusă și direct la această instanță.

Articolul 49

La cererea de încuviințare a executării se va anexa:

- a) textul complet al hotărârii precum și o adeverință ca hotărârea a rămas definitivă și executorie dacă aceasta nu rezultă din hotărâre;
- b) actele originale sau copii certificate ale acestora din care să rezulte ca persoanei obligate prin hotărâre, care nu a luat parte la proces, i s-a înmănat cel puțin odată, la timp și în forma convenită, citația;
- c) traducerile certificate ale cererii și ale actelor indicate la punctele a) și b).

Articolul 50

Odată cu cererea de încuviințare a executării poate fi făcută și cererea de execuție silită.

Articolul 51

1. Procedura, încuviințării executării precum și executarea silită se efectuează potrivit legii Părții Contractante pe teritoriul căreia are loc executarea silită. 2. Orice obiecțiune cu privire la executarea silită se va rezolva de instanța care a încuviințat executarea. 3. În fața instanței judecătorești care efectuează executarea silită, debitorul poate ridica numai acele excepțiuni care se pot invoca potrivit legii Părții Contractante pe teritoriul căreia s-a dat hotărârea. 4. Înainte de rezolvarea cererii de încuviințare a executării, tribunalul, dacă considera necesar, poate cere părților din proces să depună în scris anumite lămuriri sau să completeze cererea de executare. Acest tribunal poate să ceară, de asemenea, lămuriri suplimentare de la tribunalul care a pronunțat hotărârea.

Articolul 52

Refuzul recunoașterii și executării Recunoașterea unei hotărâri judecătorești sau încuviințarea executării ei poate fi refuzată:

- a) dacă persoana obligată prin hotărâre nu a participat la proces ca urmare a împrejurării ca ei, sau reprezentantului ori, nu i-a fost înminată citația în timp util și în modul prevăzut de lege, sau în cazul în care citarea s-a făcut prin afișare;
- b) dacă potrivit dispozițiilor prezentului Tratat procesul era de competența exclusivă a instituției Părții Contractante pe al cărui teritoriu hotărârea urmează a fi recunoscută și executată;
- c) dacă hotărârea judecătorească este în contradicție cu o hotărâre definitivă data anterior, între aceleași părți, având același obiect și pentru același temei, de către o instanță a Părții Contractante pe teritoriul căreia urmează să fie recunoscută hotărârea sau efectuată executarea silită; aceasta dispoziție nu se aplică dacă, potrivit legii instanței care decide asupra cererii, hotărârea anterioară poate fi modificată sau înlocuită printr-o alta hotărâre, datorită schimbării împrejurărilor care au stat la baza ei;
- d) dacă din hotărârea pronunțată în procesul în care trebuia aplicată legea celeilalte Părți Contractante rezultă ca această lege nu a fost aplicată, exceptându-se cazul în care legea Părții Contractante a carei instanță judecătorească a pronunțat hotărârea nu se deosebește în mod esențial de legea celeilalte Părți Contractante.

Articolul 53

Tranzacții judiciare Prevederile articolelor 47-52 ce aplica și tranzacțiilor încheiate în fața instanțelor judecătorești. Executarea hotărârilor privind cheltuielile de judecată

Articolul 54

Dacă una din părțile în proces, scutită de cauțiune conform articolului 17, a fost obligată printr-o hotărâre definitivă să plătească celeilalte părți cheltuieli de judecată, instanța competentă de pe teritoriul celeilalte Părți Contractante va încuviința, la cerere, gratuit, executarea silită a acestor cheltuieli.

Articolul 55

1. La cererea de încuviințare a executării silite se anexează o copie certificată de pe hotărârea privitoare la cheltuieli, o adeverință din care să rezulte ca hotărârea este definitivă și executorie precum și traducerea sau certificarea ale acestor acte. 2. Cheltuielile ocazionate de eliberarea adeverintelor precum și de traducerea sau certificarea actelor prevăzute la punctul 1 sînt considerate cheltuieli de judecată. 3. Instanța încuviințează; fără citarea părților, executarea silită a hotărârii, limitîndu-se numai la verificarea împrejurării dacă hotărârea este definitivă și executorie. Totodată, instanța va încuviința și executarea silită a cheltuielilor prevăzute la punctul 2, astfel cum acestea au fost stabilite de către instanța competența a Părții Contractante pe teritoriul căreia au fost prilejuite.

Articolul 56

1. În ce privește urmărirea cheltuielilor de judecată avansate de stat, instanța Părții Contractante pe al cărei teritoriu s-a născut obligația de plată va cere instanței competente a celeilalte Părți Contractante să urmărească încasarea acestor cheltuieli. Aceasta din urma instanța efectuează executarea silită și pune la dispoziție, suma încasată reprezentantei diplomatice sau oficiului consular al celeilalte Părți Contractante. 2. La cerere se va atașa o copie de pe hotărârea prin care se stabilește cuantumul cheltuielilor de judecată, o adeverință ca hotărârea este definitivă și executorie și o traducere certificată a acestor acte. 3. Prevederile articolului 55 punctul 2 se aplică în mod corespunzător cheltuielilor de traducere a actelor specificate la punctul 2.

Articolul 57

Eliberarea de obiecte și remiterea sumelor de bani Eliberarea de obiecte sau remiterea de sume de bani, către un creditor care are domiciliul pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, se fac în conformitate cu prevederile legii pentru expertul de obiecte sau remiterea de sume de bani în vigoare pe teritoriul Părții Contractante pe care acestea se afla.

Articolul 58

Cheltuielile executării silită La stabilirea și urmărirea cheltuielilor de executare silită se aplică prevederile referitoare la executarea hotărârilor judecătorești; în vigoare pe teritoriul Părții Contractante pe care are loc executarea hotărârii.

Articolul 59

Obligația de extrădare 1. Părțile Contractante se obliga să-și extrădeze reciproc; la cerere, în condițiile prezentului Tratat, persoane aflate pe teritoriul lor, pentru a fi trase la răspundere penală sau pentru executarea pedepsei; 2. Extrădarea se admite numai pentru infracțiunile a căror savîrsire atrage; potrivit legilor ambelor Părți Contractante; o pedeapsă mai mare de un an privațiune de libertate sau a pedepsa mai grea (denumite mai apoi de "infracțiuni care atrag extrădarea") și pentru executarea hotărârilor definitive prin care s-a pronunțat o astfel de pedeapsa. Refuzul extrădării

Articolul 60

Părțile Contractante nu-și vor extrada proprii lor cetățeni.

Articolul 61

Extrădarea nu va avea de asemenea loc, dacă:

- a) infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul Părții contractante solicitate;
- b) potrivit legii Părții Contractante solicitate acțiunea penală nu poate fi exercitată sau hotărârea nu poate fi executată ca urmare a împlinirii termenului de prescripție sau pentru un alt temei legal;
- c) persoana a carei extrădare se cere a fost trimisa în judecata sau a fost judecata pentru aceeași infracțiune ori dacă în cauza s-a dat o ordonanță sau hotărâre de încetare a procesului penal, pe teritoriul Părții Contractante solicitate;
- d) potrivit legii ambelor Părți Contractante acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare decât la plîngerea prealabilă a părții vătămate.

Articolul 62

Actele care se anexează la cererea de extrădare La cererea de extrădare se anexează:

- a) copia certificată a mandatului de arestare sau dispoziției de arestare preventivă, iar la cererea de extrădare pentru executarea pedepsei, copia certificată a hotărârii rămase definitivă; aceste acte vor trebui să cuprindă date asupra infracțiunii comise, asupra locului și timpului infracțiunii, calificarea ei juridică precum și date cu privire la durata pedepsei executate pînă atunci; dacă prin; infracțiune s-au produs pagube materiale, se va indica cuantumul stabilit sau probabil al acestora;
- b) textul de lege al Părții Contractante solicitante în care se încadrează infracțiunea, cît și textul care o sancționează;
- c) în măsura în care este posibil, date privind persoana a carei extrădare se cere, cetățenia ei, domiciliul sau reședința ei precum și descrierea fizionomiei, fotografii și amprente digitale.

Articolul 63

Date suplimentare 1. Dacă datele primite nu sînt suficiente pentru luarea în considerare a cererii de extrădare, Partea Contractantă solicitată poate cere completarea lor. Ea poate stabili un termen de la o luna pînă la doua luni pentru trimiterea datelor suplimentare. Acest termen poate fi prelungit la cererea Părții Contractante solicitante. 2. Dacă persoana la care se referă cererea a fost arestata, iar Partea Contractantă solicitanta nu trimite în termenul stabilit datele cerute, Partea Contractanta solicitată poate pune în libertate acea persoana. Arestarea în vederea extrădării

Articolul 64

După primirea cererii de extrădare Partea Contractantă solicitată va lua neîntîrziat măsuri pentru arestarea persoanei a carei extrădare se cere, cu excepția cazurilor în care, potrivit prezentului Tratat, extrădarea nu poate avea loc.

Articolul 65

1. Arestarea poate avea loc și înainte de primirea cererii de extrădare, dacă s-a primit o intervenție în acest sens de la Partea Contractantă solicitanta. În intervenție se va menționa mandatul de arestare ori dispoziția de arestare preventivă sau hotărârea definitivă data împotriva acelei persoane și interdicția ca cererea de extrădare va fi trimisa ulterior. Intervenția de arestare poate fi facuta prin posta, telegraf, telefon sau radio. 2. O persoana față de care exista date suficiente ca a savirsit pe teritoriul celeilalte Părți Contractante o infracțiune care atrage extrădarea, poate fi arestata chiar fără intervenția prevăzută la punctul 1. 3. Arestarea facuta potrivit punctelor 1 sau 2 va fi adusă neîntârziat la cunoștința celeilalte Părți Contractante.

Articolul 66

1. Persoana arestata în conformitate cu articolul 65 punctul 1 poate fi pusă în libertate dacă, în termen de doua luni din ziua trimiterii înștiințării prevăzute la articolul 65 punctul 3, nu se primește cererea de extrădare. 2. Persoana arestata potrivit articolului 65 punctul 2 poate fi pusă în libertate dacă, în decurs de o luna din ziua expedierii înștiințării prevăzute în articolul 65 punctul 3, nu se primește o comunicare în sensul că va fi trimisa cererea de extrădare.

Articolul 67

Amânarea extrădării Dacă persoana a carei extrădare se cere este implicata într-un proces penal în curs sau dacă a fost condamnată pentru o alta infracțiune pe teritoriul Părții Contractante solicitate, extrădarea poate fi amânată pînă la sfîrșitul procesului penal, pînă la executarea completa a pedepsei pronunțate de instanța sau pînă la eliberarea definitivă înainte de expirarea duratei acesteia.

Articolul 68

Extrădarea temporară 1. Dacă amânarea extrădării prevăzute în articolul 69 ar putea atrage după sine împlinirea termenului de prescripție a acțiunii penale sau ar putea aduce prejudicii serioase pentru stabilirea faptelor, persoana a carei extrădare se cere poate fi extrădată temporar, pe baza unei cereri motivate. 2. Persoana extrădată temporar va fi înapoiată de, îndată după efectuarea actelor procesuale pentru care a fost extrădată.

Articolul 69

Predarea Partea Contractantă solicitată este obligată sa comunice Părții Contractante solicitante locul și data predării. Dacă Partea Contractantă solicitanta nu ia în primire persoana ce urmează a fi extrădată în termen de 15 zile de la data stabilită pentru predare, aceasta persoana va putea fi pusă în libertate.

Articolul 70

Transmiterea obiectelor 1. Părțile Contractante, se obliga să-și transmită reciproc, la cerere:

- a) obiectele și valorile care au fost procurate de infractor prin infracțiunea care a atras extrădarea;
- b) obiectele care pot avea importanța ca probe în cauza penală pentru care s-a cerut extrădarea. 2. Obiectele și valorile prevăzute la punctul 1 se transmit, chiar dacă extrădarea infractorului nu poate fi facuta din cauza morții lui, sustragerii de la judecata sau din alte împrejurări. 3. Dacă obiectele cerute sînt necesare Părții Contractante solicitate ca probe într-o alta cauza penală, transmiterea lor poate fi amînată pînă la terminarea procesului în cauza. 4. Drepturile terților asupra obiectelor cerute rămîn neatînse. Obiectele asupra cărora exista asemenea drepturi se restituie Părții Contractante solicitate, după terminarea procedurii, pentru a fi înapoiate persoanelor îndreptățite.

Articolul 71

Repetarea extrădării Dacă persoana extrădată se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecata, ori de la executarea pedepsei și se întoarce pe teritoriul Părții Contractante solicitate, ea va putea fi din nou extrădată, la cerere, fără a mai fi necesară prezentarea actelor prevăzute în articolele 62 și 63.

Articolul 72

Cereri de extrădare primite din partea mai multor state Dacă se primesc cereri de extrădare privind aceeași persoana, din partea mai multor state, Partea Contractantă solicitată hotărăște care din aceste cereri urmează să fie luată în considerare.

Articolul 73

Limitele urmăririi penale împotriva persoanei extrădate 1. Fără acordul Părții Contractante solicitate, persoana extrădată nu poate fi trasa la răspundere penală, supusă executării pedepsei sau extrădată unui al treilea stat pentru o alta infracțiune săvârșită înaintea extrădării decât aceea pentru care s-a făcut extrădarea. 2. Acordul nu este necesar, dacă persoana extrădată nu părăsește teritoriul Părții Contractante solicitante în termen de o luna de la sfârșitul procesului penal, iar în cazul condamnării, de la executarea pedepsei, sau dacă ea se reîntoarce pe teritoriul acestei din urma Părți. În acest termen nu se socotește timpul în care persoana extrădată nu a putut părăsi teritoriul Părții Contractante solicitante din motive independente de voința sa.

Articolul 74

Informații cu privire la rezultatul procesului penal Părțile Contractante își comunică reciproc informații cu privire la rezultatul procesului penal pornit împotriva persoanei extrădate. Dacă împotriva acestei persoane a fost pronunțată o hotărâre definitivă se va trimite și copia hotărârii.

Articolul 75

Transportul provizoriu al persoanelor arestate În cazul când este necesară audierea ca martori a unei persoane arestate care se găsesc pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, organele acestei Părți Contractante, prevăzute în articolul 78, pot dispune transportarea acestor persoane pe teritoriul Părții Contractante solicitante, cu condiția ca ele să fie menținute în stare de arest și să fie înapoiate în cel mai scurt timp după audierea lor.

Articolul 76

Tranzitarea 1. Fiecare din Părțile Contractante va autoriza, la cererea celeilalte Părți Contractante, transportul pe teritoriul sau al persoanelor extrădate celeilalte Părți Contractante de către un al treilea stat. Prevederea aceasta nu se va aplica dacă, potrivit prevederilor prezentului Tratat, nu ar exista obligația de extrădare. 2. În cazul în care este necesară audierea ca martori sau experți a unor persoane ce se găsesc arestate într-un al treilea stat, organele Părții Contractante solicitate prevăzute în articolul 78, vor autoriza transportul dus și întors al acestor persoane pe teritoriul statului lor, cu respectarea prevederilor articolului 11 punctul 3. 3. Cererea pentru autorizarea tranzitului și înaintează și se rezolva după aceleași reguli ca și cererea de extrădare.

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 77

Cheltuieli de extrădare și tranzit Cheltuielile de extrădare vor fi suportate de Partea Contractantă pe teritoriul căreia s-au efectuat Cheltuielile de tranzit vor fi suportate de Partea Contractantă solicitanta.

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 78

Modul de legătură În problemele de extrădare și tranzitare, Ministerele de Justiție și Procuraturile Generale ale celor două Părți Contractante comunică direct între ele.

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 79

Obligația de a porni o acțiune penală 1. Fiecare Parte Contractantă, la cererea celorlalte Părți Contractante, va porni, în conformitate cu propria sa lege, acțiunea penală împotriva unui cetățean al său, în cazul în care exista date suficiente, ca a savîrsit pe teritoriul celeilalte Părți Contractante o infracțiune care ar atrage extrădarea. 2. La cerere se anexează o informare cuprinzînd date asupra faptei săvîrșite, calificării ei juridică precum și toate probele existente cu privire la săvîrșirea infracțiunii, iar în măsura în care este posibil, datele prevăzute în articolul 62 litera c). 3. Partea Contractantă al carei cetățean este persoana urmărită va înștiința cealaltă Parte Contractantă despre rezultatul procesului penal, iar în cazul în care ar interveni o hotărîre definitivă, va trimite și o copie de pe aceasta hotărîre.

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 80

Comunicarea hotărîrilor de condamnare Părțile Contractante își comunică trimestrial date privind hotărîrile definitive de condamnare pronunțate de instanțele unei Părți Contractante împotriva cetățenilor celeilalte Părți Contractante, anexind, în măsura posibilităților, amprente digitale ale condamnaților. Aceasta dispoziție se aplică și cu privire la modificările ulterioare ce ar interveni în legătură cu hotărîrile sus-menționate.

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 81

Informații asupra antecedentelor penale La cererea instanțelor judecătorești sau a procuraturilor, Părțile Contractante își transmit reciproc și în mod gratuit informații cu privire la antecedentele penale ale persoanelor care figurează în cazierul lor judiciar. Partea a III-a DISPOZIȚII FINALE

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 82

Prezentul Tratat este supus ratificării și va intra în vigoare la treizeci de zile de la data schimbului instrumentelor de ratificare, care va avea loc la Varsovia.

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 83

Prezentul Tratat se încheie pe o perioadă de cinci ani de la data intrării lui în vigoare. El va fi considerat prelungit de fiecare dată pentru o altă perioadă de cinci ani, dacă nici una din Părțile Contractante nu-l denunța cu cel puțin șase luni înainte de expirarea acestui termen.

Capitolul 2 - Asistența juridică și relațiile juridice în cauzele penale · Secțiunea IV - Recunoașterea și executarea hotărârilor

Articolul 84

Odată cu intrarea în vigoare a prezentului Tratat își pierd valabilitatea Convenția între România și Polonia relativă la asistența reciprocă și protecția juridică în materie civilă, semnată la București la 19 decembrie 1929 și Convenția între România și Polonia relativă la extrădarea infractorilor și asistența judiciară în materie penală, semnată la București la 26 martie 1930. Prezentul Tratat s-a întocmit la București, la data de 25 ianuarie 1962, în două exemplare, fiecare în limbile română și polona, ambele texte având aceeași valabilitate. Drept care plenipotențiarilor ambelor Părți Contractante au semnat prezentul Tratat și au aplicat sigiliile lor. -----